

EDITORIAL

www.amicsfosca.com

Aquest número de la revista pot semblar molt dens, ple de notícies totes referents a la Fosca i al seu entorn. Nosaltres, com Associació, creiem que cal informar, i ho fem a partir de notícies recollides –que no sempre compartim al cent per cent– de diverses publicacions locals i d'altres fonts.

Aquest any sembla que tot gira al voltant del medi ambient: l'impacte d'un temporal els dies de Nadal, la proposta d'una Reserva integral i les possibles conseqüències que pot provocar en les activitats d'esbarjo, i també la picabaralla sobre la propietat de les illes Formigues.

Voldríem haver publicat notícies i comentaris relacionats amb temes més concrets: carrers pendents d'urbanitzar, circulació, enllumenat, seguretat... Aquestes qüestions formen part de l'agenda de reunions que tindrem en els propers dies i que al llarg de l'estiu comentarem.

Gràcies, per la vostra col·laboració que voldríem que fos cada cop més participativa, per anar obtenint els resultats que són l'objectiu de la nostra Associació.

Bon estiu a tots,

Ramon Bosch, President

UN RECORD, UN AGRAÏMENT

La pèrdua d'un pare és una de les coses més dures a la qual una persona s'ha d'enfrontar al llarg de la seva vida. No és només la buidor que resta, és la pèrdua del referent que des de ben petit ens va inculcar uns valors, ara reforçats en el temps, que són els que, en definitiva, ens permeten donar una certa llum a tot plegat.

Aquest hivern, en ple temporal, mirava el mar ple de fustes i parava atenció en el fet que les que hi flotaven soles s'enfonsaven i tornaven a sortir i estaven sotmeses al caprici de cada ona. Pel contrari, aquelles que havien aconseguit ajuntar-se, les unes amb les altres, suraven i podien afrontar amb major facilitat cada envestida.

Molta gent es pregunta per què sóc membre de la Junta de l'Associació de la Fosca i jo sempre els he contestat un senzill... "m'agrada". Però ara, si un ho pensa a fons, s'adona que ho fa d'acord amb uns

valors que li han inculcat de ben petit, la idea que només amb l'esforç de tots es poden aconseguir les fites més grans que un es proposi.

Ara fa molts anys, la Fosca era realment fosca i uns quants, entre els quals es comptava el meu pare, varen decidir fundar l'associació i, any rere any, varen anar treballant per aconseguir que tots els veïns poguessin gaudir el millor possible d'aquest paratge. Sempre que ha fet falta, el meu pare, des del càrrec de president o de vocal, hi era, ajudant sense demanar res a canvi, lluitant per qüestions de mar quan, en realitat, el mar mai no ha estat el seu fort.

Explicar el per què jo hi sóc, no té sentit si no explico que hi sóc pel fet que el meu pare hi era, pel fet que va saber inculcar com n'era d'important ser-hi, però no per un, sinó pels altres, fins i tot pels que no hi són i mai no hi voldran ser.

Ara et toca a tu, em va dir, entra a la Junta de l'Associació, fa falta sang nova. Avui, quan hi penso, m'adono que no era realment un relleu, sinó un pas més en l'educació que volia inculcar. Feia falta que entrés, que volgués fer coses ràpidament, que pensés que jo podria fer-ho millor i canviar-ho tot. En realitat, el que va fer és ensenyar-me el sentit de pertinença, a cultivar l'estima per la terra i, per sobre de tot, fer coses sense esperar res a canvi, fer-les pel fet que les vols fer. En definitiva, fer les coses... perquè t'agrada fer-les.

Avui volia recordar el meu pare com a veí i membre de l'Associació d'Amics de la Fosca, avui volia donar-li les gràcies en nom meu i en nom de l'Associació d'Amics de la Fosca.

Carles Ribas

RECORDS DE LA FOSCA

El Dr. Duarte i senyora

A la Fosca, durant una llarga pila d'anys, hi va haver un molt bon hotel, l'Hotel Rocafosca que, des de mitjan anys 30 fins al 1974, va influir decisivament per donar a conèixer la platja i la seva rodalia. Durant els anys de la postguerra, malgrat l'època difícil que travessava el país, va ser molt concorregut per famílies generalment barcelonines i també de molts punts diversos de la Península.

Aleshores la població de la Fosca es reduïa a les edificacions del passeig i encara en un estat d'urbanització que feia llàstima.

Hi feien estada, a l'estiu, únicament unes 18 o 20 famílies. En aquestes circumstàncies, els estadants de l'hotel no podien passar desapercebuts i, en molts casos, com que cada any eren aproximadament els mateixos, tard o d'hora, de prop o de lluny, foren ben coneguts de la majoria dels estivejants locals.

Així veiérem passar per l'hotel, ministres, directors generals, càrrecs polítics diversos, futbolistes de renom, etc., junt amb famílies que posteriorment s'afincaren a la Fosca i encara hi resten fidels.

Entre aquest bigarrat conjunt de visitants, sobresortí, durant molts anys, el matrimoni format pel Dr. Plácido González Duarte i la seva esposa Montserrat, que venien a passar una llarga temporada des de Madrid, on residien. Venien amb cotxe i xofer.

He citat específicament aquests visitants perquè foren assidus de la Fosca durant més de 25 anys, i perquè la Sra. de Duarte (Montse per als amics), constituïa una presència insòlita que cridà sempre l'atenció, per la seva persona i la manera que vestia. És difícil descriure el seu aspecte. Era tan inusual que algú la batejà com "un minuto de silencio" perquè quan apareixia en alguna reunió, els concurrents quedaven tan astorats per la seva figura que tothom callava i obria uns ulls desmesurats.

Ara bé, aquesta senyora, a part del seu aspecte, tenia una gran personalitat. Era catalana, amb arrels empordaneses, coneixia pam a pam la Costa Brava, era extraordinàriament cultivada i estava al corrent de tot el que succeïa al país. Quan l'estiu de 1958 es talaren els arbres de la carretera Palamós-Girona, la Sra. Montserrat de Duarte va mantenir amb Josep Pla, a través de les "cartas al Director" i l'espai "Calendario sin fechas" de la revista *Destino*, una posició defensant els arbres, d'una manera i amb una visió molt clara del que posteriorment es veia venir. Ara els seus arguments serien clarament obsolets, però per l'època foren molt comentats i celebrats. El seu espòs, a qui tothom coneixia com Don Plácido, era un dels cirurgians amb més anomenada d'Espanya. D'origen modest, nascut el 1897 en un poblet d'Albacete, cursà els estudis de medicina a l'antiga universitat de San Carlos, es doctorà amb premi extraordinari el 1920 i molt jove va ser metge de la Casa Reial, guarint en una ocasió d'una pneumònia a Alfons XIII. Deixat aquest càrrec, treballà tota la vida a l'Hospital de la Princesa i a la Clínica Ruber. Allí el sorprengué la guerra civil i contribuï en gran manera a un nou mètode de tractament de les ferides de guerra que posteriorment va ser adoptat internacionalment.

Amb freqüents viatges a l'estranger i publicacions científiques, arribà a adquirir fama internacional en els més variats camps de la cirurgia; pioner en cirurgia cardíaca, toràctica, traumatologia, neurologia. Podríem dir que va ser l'últim cirurgià general, ja que posteriorment les especialitzacions esborraren aquesta figura.

Estigué sempre enamorat de la terra catalana, que era, com hem dit, la de la seva esposa, i pràcticament tots els estius els passà a la Fosca, formant part de l'elit de l'època. Morí a Madrid el 1986.

Albert Segú i Vilahur

NOTÍCIES LOCALS

EL TEMPORAL DEL 26 DE DISEMBRE

Dimecres, 31 de desembre de 2008

Desapareix una platja a Calella

Òscar Pinilla. Palamós

La ressaca del temporal de llevant ha deixat Calella de Palafrugell sense una de les seves platges. El fort onatge del 26 de desembre passat va engolir tota la sorra que hi havia a la cala de Sant Roc, a l'extrem sud del nucli urbà. L'aigua i les roques també van entrar als locals que hi ha en aquesta cala, on s'emmagatzemen estris de pesca i navegació. Pel que fa a la platja de

Canadell i Portbò, només cal destacar que s'ha acumulat brossa provinent del mar i alguna barca que hi havia amarrada prop de la costa. La primera línia de mar de Tamariu és la que s'ha endut la pitjor part del temporal en aquesta zona de Palafrugell. El fort onatge va provocar que les barques que hi havia amarrades davant la costa rebentessin els vidres i entressin dins dels locals comercials i de restauració. Pel que fa als

béns públics, part del mobiliari urbà, com bancs, papereres i dutxes, ha desaparegut, tot i que la gran majoria ha aguantat l'investida. Les llambordes i les parets de la platja van suportar la força de l'aigua, que va arribar més amunt de la riera i va negar baixos dels carrers adjacents al passeig. Per últim, a la zona de Llafranc, cal destacar afectacions en fanals, al varador de les barques i a part del camí de ronda.

El temporal de desembre

A Palamós, el fort temporal de llevant va afectar principalment el port Marina, on les onades van saltar els dics de protecció i van provocar destrosses a les barques que hi havia al moll. Algunes embarcacions, fins i tot, van trencar amarres, fet que va provocar que colpeessin contra els murs del port i que alguna s'enfonsés. Pel temporal es va haver de tancar el vial del port i el port Marina a causa de les constants aportacions de pedres, roques i, fins i tot, blocs de formigó (que separen el vial del mar).

La platja de la Fosca i les cales Margarida i s'Alguer també van rebre l'aportació de residus, restes vegetals i roques. La platja de sa Tamardia va quedar arrasada i les embarcacions que hi havia foren portades per les onades fins al passeig de la Fosca.

Diumenge, 28 de desembre de 2008

Palamós: salten del cotxe a temps

C.R.O.P.. Palamós

“Coneixent el mar com el conec, encara no sé per què ho vaig poder fer”. Aquesta és la reflexió que ahir a la tarda feia Frederic Frigola, de 56 anys, un veí de Palamós que divendres va salvar-se *in extremis* de caure al mar amb el Toyota tot terreny des de l'espigó del port esportiu palamosí. “Ens hi vam acostar amb la meva filla i el meu gendre perquè jo sóc reparador de barques i en tinc una de petita, i quan giràvem cua un

home em va venir a implorar que el dugués al mig de l'espigó, que hi tenia el cotxe, i no li vaig saber dir que no, relatava Frigola ahir encara amb la por al cos. Un cop van arribar a l'altura de l'altre vehicle, un Mercedes, una gran onada va caure sobre l'espigó i va començar a arrossegar el tot terreny cap a l'aigua. “Vam tenir sort que vam anar a xocar contra una tanca, que va evitar que caiguéssim de cop”, recorda aquest palamosí. El vehicle va quedar mig penjant i va

rebre encara l'impacte de tres onades abans que Frederic Frigola, la seva filla Gentina, de 25 anys, i el seu gendre, Josep Rebull, de 33, saltessin instants abans que l'aigua engolís el vehicle. “Vam haver de córrer més de 200 metres fins al final de l'espigó i vam tenir sort que no va tornar a trencar cap onada”, va concloure Rebull. L'altre conductor va quedar en estat de xoc i va ser salvat per dos mariners just abans que el Mercedes anés a parar a mar.

PALAMÓS VUELVE A MIRAR AL MAR

SOBRE EL TERRENO

EL MUNICIPIO COSTERO DEL BAIX EMPORDÀ SE ENFRENTA AL ERE PRESENTADO POR LA MULTINACIONAL HUTCHINSON, MIENTRAS BUSCA EN EL PUERTO NUEVAS FÓRMULAS PARA GENERAR EMPLEO

Pilar Riaño. Palamós

“¿Qué si conozo Hutchinson? ¡Por supuesto!”, dice un camarero de un restaurante del centro de Palamós (Baix Empordà), casi vacío a pesar de que se acerca la hora de comer. Explica que los últimos meses la multinacional ha estado en muchas de las conversaciones de sus clientes: el expediente de regulación de empleo (ERE) que presentará sobre el 47% de su plantilla afecta a vecinos y conocidos.

Hutchinson, dedicada a la fabricación de componentes de automoción, es la única gran multinacional del Baix Empordà. Sus orígenes, cuando se llamaba Vincke, están relacionados con una de las industrias más arraigadas en Palamós: el corcho. Multinationales del sector tuvieron sede en el municipio, pero la llegada del plástico llevó a la decadencia a la industria, que se desplazó a Palafrugell y Cassà. Hoy en día, la industria representa el 14% del PIB de Palamós, según Xavier Ribera, presidente de la Cámara de Comercio. “Durante los últimos años, la industria ha ido decreciendo en favor de servicios e inmobiliario”, sostiene.

Inmobiliario

En el último año, el número de parados ha crecido un 40% en el municipio –hasta 1.293 personas el pasado marzo–, principalmente como consecuencia de la caída de la construcción. Palamós cuenta con grupos como Proclub, que ha desarrollado 400 viviendas en Palamós y el municipio de Sant Antoni de Calonge y ha diversificado en Tánger.

Antoni Bachiller, concejal de promoción económica del Ayuntamiento, sostiene que “se ha tirado del inmobiliario como en todas partes, pero el crecimiento ha sido menor que en los municipios vecinos”. Una de las razones es la falta de suelo: un 60% de los 14 kilómetros cuadrados del término están protegidos. Además, el Plan General Metropolitano (PGM) se aprobó a finales de 2008.

La falta de suelo ha permitido también que Palamós conserve, en parte, el carácter selecto del turismo que recibía en los años cincuenta. “No hay hoteles, por eso los *touropedores* no han entrado en Palamós”, dice Josep Colomer, propietario del hotel Trias, entre cuyos clientes figuró Truman Capote, que escribió en Palamós los últimos capítulos de *A Sangre Fría*.

La época en que Capote permaneció en Palamós fueron los años dorados del municipio. Capote llegó a Palamós atraído por el escritor Robert Ruark y la actriz Madeleine Carroll. “El día que murió Marilyn Monroe hacía aspavientos en el quiosco”, recuerda el propietario del hotel, que hizo de taxista para Ava Gardner con su *Ossa*.

PALAMÓS - BAIX EMPORDÀ

Demografía y economía	Comarca	Municipio
Población (2007)	126.450	17.400
De 0 a 14 años	14,8%	15,1%
De 15 a 64 años	68,9%	68,3%
De 65 y más años	16,3%	16,5%
Extranjeros	19,3%	14,4%
Superficie	701,7 km²	14 km²
Densidad	180,2 hab./km²	1.244,6 hab./km²
Desempleo (1)	8,2%	12,0%
Viviendas construidas	18,3/1.000 hab.	12,8/1.000 hab.
Vehículos	866,8/1.000 hab.	850,4/1.000 hab.
Actividad (2)	1,5%	30
Servicios (3)	76,5%	142
Industria (4)	11,6%	21
Construcción (5)	8,6%	–
Agricultura (5)	3,3%	–

Los mayores grupos empresariales

Empresa	Facturación 2007	Sede
Hutchinson Palamós	60,9 millones	Palamós
Hospital Fundació Mossèn Miquel Costa	–	Palamós
Formatgeria Prat	16,4 millones	Sant Joan de Palamós
Materiales para la Const. C. Martí	21,4 millones	Palamós
Closdis	10,1 millones	Palamós

(1) Paro sobre población activa. Censo 2001. (2) Peso de la economía comarcal sobre el PIB catalán e índice de actividad económica del municipio (España = 100.000). (3) Comarca, peso sobre el PIB comarcal. Municipio, índice de actividad comercial, turística y de restauración y bares. (España = 300.000). (4) Comarca, peso sobre el PIB comarcal. Municipio, índice de actividad industrial (España = 100.000). (5) Peso del sector en el PIB comarcal.

Cada verano, Palamós eleva su población de 17.700 a 50.000 personas. Los visitantes se alojan, principalmente, en apartamentos, tanto de propiedad como de alquiler, y en cámpings. El municipio cuenta sólo con ocho hoteles, ninguno de los cuales es de grandes dimensiones ni está gestionado por una cadena.

El perfil de cliente son familias, un 70% de las cuales son catalanas, según la directora del Trias, Pepi Campa. Franceses, holandeses e ingleses llenan los hoteles, aunque estos últimos han caído por la fortaleza de la libra. “Tenemos más suerte que Platja d’Aro y Lloret de Mar, que vivían del turismo extranjero”, dice Campa. El Trias ya está lleno al 80% del 15 de julio a agosto, pero Campa advierte que es gracias a la clientela fija del municipio.

Cerca del puerto

El principal motor de la economía de Palamós es, por tanto, el turismo, un sector que crecerá gracias a los cruceros. Palamós es el segundo puerto de Catalunya por cruceristas y tráfico de mercancías. El próximo martes atracará en Palamós el primer buque de la temporada. “Los cruceros generan visitantes, aunque el impacto en el municipio es relativo porque el 75% de los cruceristas cogen un autobús para visitar el resto de Girona”, dice Ribera. Este año, 32 barcos con 35.100 cruceristas amarrarán en Palamós.

“El turismo es un dinamizador de la actividad, lo que está haciendo que se oculte, en parte, la situación real”, sostiene Bachiller. Ribera añade que “es un error basar

el crecimiento en el turismo, porque el sector dejará de crecer y se limitará a dar estabilidad”. Por eso, Palamós no sólo mira al mar como motor para atraer a visitantes, sino como una vía para generar puestos de trabajo en su puerto deportivo, pesquero y comercial.

Ochenta barcas pesqueras faenan a diario en las aguas de Palamós. Aunque, en palabras de Josep Grassot, secretario de la Cofradía de Pescadores de Palamós, “la pesca es un sector con una crisis estructural”, está enraizada en el territorio e influye en otras actividades. Los restaurantes aprovechan la fama de productos como la gamba y la entrada en vigor en 2010 de una marca equivalente a una denominación de origen impactará en las cuentas de pescadores y restaurantes.

“Empezamos con la gamba, pero seguiremos con el resto de pescados”, dice Grassot. La gamba supuso el 10% de las 1.882 toneladas de capturas realizadas en 2008 y el 40% de los 10,9 millones de euros en que estaban valoradas. “La gamba es el 40% del negocio de la Cofradía y veinte embarcaciones viven de ella todo el año”, dice Grassot. La Cofradía ha impulsado también la protección de un área de 6.000 hectáreas, que el sector privado ve como una amenaza a la actividad comercial del puerto.

Ahora, el reto de Palamós es, en palabras de Bachiller, “convertirse en el puerto de entrada y salida de Girona”, por lo que el Ayuntamiento ha solicitado el punto de inspección fronteriza. Este hecho permitiría generar puestos de trabajo directos e indirectos que compensarían, en parte, el declive de la actividad industrial tradicional.

“EXPANSION”, 23 abril 2009

CREACIÓ D’UNA RESERVA MARINA D’INTERÈS PESQUER

El mes de novembre de 2008 es comença a parlar d'una zona de Reserva Marina en el nostre litoral.

Les zones previstes són:

- A) Zona de Reserva Marítima d’interès pesquer: des del cap de San Sebastià, passant per fora 2,4 milles de les Formigues fins a l’Hotel Sant Jordi de Calonge. Segueix la línia dels 60 metres de fondària.
- B) Zona integral: des del port de Llafranc passant 1 milla enfora de les illes Formigues fins a l’Agulla de Castell.

PREVISIBLE REGULACIÓ D’USOS

	ZONA INTEGRAL	RESTA RESERVA
NAVEGACIÓ	PROHIBIDA	PERMESA
FONDEIG	PROHIBIDA	MOLT RESTRINGIDA
SNORKELING	PROHIBIDA	PERMESA
BANY	PROHIBIDA	PERMESA
PESCA ESPORTIVA	PROHIBIDA	MOLT RESTRINGIDA
PESCA AMB CANYA	PROHIBIDA	RESTRINGIDA
PESCA SUBMARINA	PROHIBIDA	PROHIBIDA
PESCA PROFESSIONAL	PROHIBIDA	RESTRINGIDA

EL SECTOR RECREATIU I TURÍSTIC QÜESTIONA LA RESERVA MARINA DE LES FORMIGUES

Fòrum Social del Litoral Gironí

- Sorgeix per la **preocupació**, al tenir coneixement de la creació (1-1-2010) d’**una Reserva Marina** d’interès pesquer al cor de la Costa Brava i
- **Per la manca d’informació de l’Administració Central i Local.**
- El formen més de **120 entitats fins el moment** (nàutiques, club nàutics, marines, submarinisme, botigues, hotels.

Fòrum Social del Litoral Gironí reclama

- **Preservar** el nostre litoral mitjançant una **regulació acordada amb els sectors afectats.**
- Que el pla d’usos sigui **racional, s’adapti a la realitat de l’entorn socioeconòmic i** no es basi en afirmacions **radicals o interessades.**
- Tenir **informació prèvia a la decisió** sobre la zona de protecció, la seva àrea i els seu reglament, tot evitant un **“dictat”**.
- Poder **dialogar** amb l’Admón.
- Defensar els nostres **costums i les nostres tradicions** així com refusar falses imputacions.

LA GENERALITAT ACORDA REPARTIR LES ILLES FORMIGUES ENTRE PALAFRUGELL I PALAMÓS

I ELS OBLIGA A GESTIONAR-LES CONJUNTAMENT

Albert Vilar. Palafrugell i Palamós, (5 desembre 2008)

La manca d’entesa entre Palamós i Palafrugell durant dos anys sobre la jurisdicció de les illes Formigues ha fet que la Generalitat hagi pres un acord salomònic: repartir els setze illots de l’arxipèlag entre els dos termes, però obligant-los a gestionar-los conjuntament. Palafrugell ho veu bé, mentre que Palamós no, ja que defensa que ha de pertànyer només al seu terme.

L’acord de la comissió de Delimitació Territorial del Departament de Governació, reunida dimecres, sobre la jurisdicció de les illes Formigues, que són propietat de l’Estat espanyol, es concreta a deixar a Palamós l’illa Gran i els quatre illots més pròxims, amb una superfície total de 1.448 m², mentre que la resta d’illots, amb una superfície de 1.627 m², com són sa Planassa, sa Corba, s’Escull Llagoster i els esculls de Fora, passen a pertànyer a Palafrugell.

A més, l’acord de la comissió, presidida pel conseller de Governació, Jordi Ausàs, proposa als dos ajuntaments la creació d’un ens per gestionar conjuntament les competències sobre les illes.

La decisió salomònica de repartir els illots, que es troben entre 800 i 1.500 metres de la costa, de manera ponderada geogràficament i administrativament entre els dos municipis es basa en el fet que ambdós, amb la documentació històrica aportada, “no proven ni la jurisdicció, ni el domini, ni la propietat efectiva de les illes Formigues”.

L’alcalde de Palafrugell, Lluís Medir, va manifestar ahir a aquest diari la seva satisfacció per l’acord de la Generalitat sobre les Formigues. “A mi em sembla bé; és una posició perfectament acceptable”, va dir Medir, que va recordar que l’Ajuntament de Palafrugell, des que va tenir coneixement que Palamós s’havia quedat les illes amb la delimitació de termes amb Mont-ras, sempre ha defensat un ús compartit, seguint l’acord de 1717, i, si no era possible, repartir-se-les. “La proposta de la Generalitat millora la nostra”, va afegir Medir en veure que les reparteix, però obligant-los a treballar conjuntament en la seva gestió.

L’alcaldessa de Palamós, Maria Teresa Ferrés, que sempre ha defensat que les Formigues formen part del seu terme municipal, ja ha manifestat que, un cop tingui l’acord, es plantegen “continuar defensant els nostres interessos; allò que considerem que és nostre”.

Palamós sempre ha defensat, i així va quedar patent en l’acord amb Mont-ras, ja fa dos anys, que ells es quedaven les Formigues i Mont-ras, les illes de cap de Planes, d’acord amb la proposta de tirar una línia recta des de les dues darreres fites de separació. Dues posicions que no s’han conjugat mai en els dos anys que fa que discuteixen els dos ajuntaments per mirar de buscar una sortida consensuada, amb la mediació de la mateixa Generalitat.

(ÚLTIMA NOTÍCIA PUBLICADA A EL PUNT REFERENT A LA RESERVA DE LES ILLES FORMIGUES).

L’ESTAT ES RETIRARÀ SI NO HI HA CONSENS EN LA RESERVA DE LES ILLES FORMIGUES

PUNT DIARI, 26-06-09

Girona. M.V.

El director general de Recursos Pesquers, Fernando Curcio, que depèn del Ministeri de Medi Ambient espanyol, va assegurar ahir que “si no hi ha consens i la inversió que ha de fer l’Estat amb la reserva marina de les illes Formigues no rep el respecte de la gent ens podem retirar”. “Tenim moltes peticions de reserves marines”, hi va afegir, en resposta a una pregunta de Carles Font, del Fòrum Social del Litoral Gironí. Curcio va fer aquestes afirmacions en un debat sobre l’impacte econòmic de les reserves marines del cap de Creus i les illes Formigues en l’espai *Esfera pública* de Catalunya Informació. En la taula rodona també hi van participar el president de les confraries de pescadors de les comarques gironines, Antoni Abad, que va defensar que “cal preservar però amb criteri i prudència perquè hi ha molta gent que en depèn”. “Es protegeix quan hi ha alguna cosa per protegir, potser no som tan dolents”, va afegir-hi. Per part seva, el subdirector de l’Institut de Ciències del Mar, Josep Maria Gili, va defensar que cal tenir en compte les activitats que s’hi desenvolupen però que les reserves són necessàries.

AJUNTAMENT DE PALAMÓS